

Inotái HIRLAP

I. évfolyam 3. szám

1995. augusztus

Töprengés

Úgy tűnik, egyre több emberben ébred fel az igény arra, hogy valamit a sajátjának tudjon. Nemcsak személyes tulajdonra gondolok, egy tágabb értelemben vett tulajdonosság képe rajzoldódik ki előttem.

Őszinte akaratok kerülnek felszínre, őszinte indulatok, őszinte vélemények, valós igények, őszinte segíteni akarással.

Sajnos a szó „őszinteség” mára nagyon megkopott fogalom és háttérbe szorult viselkedési forma lett. Talán megérné taglalni, részletesen kivéseni az okot, okokat miért alakult így, de – beszélgetvén – szinte ugyanazokat a véleményeket hallani.

Egyre nehezebben élünk, s amink van, amit elértünk – látván a kiugrás, a továbblépés reménytelenségét –, egyre kedvesebb lesz számunkra, egyre jobban vigyázunk rá s reméljük megtanuljuk jobban megbecsülni. A létért, a fennmaradásért való küzdelem, a lemaradástól való rettegés mély nyomokat hagy az emberi lelkekben.

Többféle megnyilvánulása van az- tén ennek a küzdelemnek. Van olyan aki befelé fordul és kifelé mint egy sündisznó hegyes és erős tüskéket növeszt, nem nézve barátot, havert. (Nekem is volt ilyen barátom.) Van olyan

aki elveszti önmagát, sajnos egyre több aki menekül, nem kevésszer a bódultságban, az ital barátságában bízva. Nehéz ezekkel a jelenségekkel felvenni a harcot és meggyőződés, hogy egyénileg tanácsokat, bölcsességeket osztogatni nem is szabad.

Egy eszköz marad csupán. Valamilyen formában a közösség erejével, annak összetartásával, erényeinek kihasználásával lehet harcolni a közömbösség, irigység és befeléfordulás ellen.

Nehéz megtalálni a hangot, amivel megérinthető a befeléfordult, bódult, kiábrándult, kiégett ember. Az ember úgy érzi, az igyekezetében talán ő marad legtöbbször egyedül.

Most felvillant valami lehetőség, rajtunk áll hogy tegyünk érte. Nem kell sokat vállalni, hiszen a közösségben mindenkinek csak egy kicsit kell tenni, de azt lehetőleg minél többen tegyék.

Jó lenne tágabb értelemben tulajdonosnak tartani önmagunkat. Inota-falu és lakótelep! Együtt! Együtt gondolkodva, közösen megfogalmazott célokért, közös eszközökkel. Mi még talán tudnánk hinni egymásnak, hiszen jól látjuk mennyire nem számítanak „Gazdáink” a véleményünkre. Látjuk, hogy döntenek a hátunk mögött a fejünk fölött,

keresztülnevezve rajtunk. Látjuk, hogy képviselőink nem tudnak érdemben semmit elérni, ami egyedileg Inotát érintené, hiszen a többség egyszerűen leszavazza őket a Testületben.

Vajon nem lenne-e ostobaság kihagyni a lehetőséget, hogy magunk közül választhassunk, hogy magunk intézzük dolgainkat úgy, hogy egyéb érdekek, és egy idegen többség ne tudjon sorozatosan leszavazni bennünket?

A válasz minden józanul gondolkodó ember számára egyértelmű lehet. Rágyuk át újra és újra, kérem gondoljuk át és lássuk meg benne a nagy lehetőséget.

Nagyon sokan gondoljuk úgy, hogy Inotának önállónak kell lennie, elmosódni a most még bizonyos speciális helyzetből adódó különbségnek falu és lakótelep között.

Minden élc és szemrehányás nélkül mondom, az Erőmű egyszer már hagyta elszaladni a lehetőséget, látjuk is hogy alakult azóta a helyzete.

Kérem mentsük ami menthető, ha nem magunkért, hát utódainkért, és kövessünk el együtt mindent azért, hogy végre magunk vehessük kézbe sorsunkat, magunk irányíthassuk jövőnket.

(A Várpalotától történő leválás részleteit képviselőink kidolgozták, a részletes tennivalók is körvonalazódnak, egyéb tájékoztatást tőlük, illetve az Inotáért Baráti Kör ülésein kaphatnak az érdeklődők.)

Az Inotáért Baráti Kör 1995. augusztus 2-i ülésének Jegyzőkönyve

Helyszín: Inota-lakótelep, Legényszálló

Horváth József: rövid megnyitójában köszönti az ülés minden résztvevőjét, majd felkéri Téczy János elnököt az Inotáért Baráti Kör tevékenységének ismertetésére.

Téczy János: beszámol a Baráti Kör (I.B.K.) megalakulásáról, tevékenységéről, tervezett feladatairól, céljáról. Az I.B.K. legfontosabb feladatának tartja Inota leválását

Várpalota város önkormányzatától.

Véleménye szerint a városi önkormányzat a minimális fontosságú dolgokat sem teljesíti az Inotaiak számára.

Kifogásolja azonban, hogy a falu és a lakótelep soha nem került közel egymáshoz. Most az I.B.K. ezt a szakadékat szeretné megszüntetni azzal, hogy az INOTA megnevezés-

be a falu és a lakótelep egyaránt beletartozzék.

Téczy J. szerint az inotai polgárok között is vannak olyan értelmes emberek, akik egy különálló önkormányzatot képesek irányítani, kézben tartani! A környező falvakhoz képest – ahol önálló önkormányzatok működnek – Inota előnyösebb helyzetben lenne.

Az I.B.K. megpróbálja Inota lakóinak